USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **I. S.**, zast. JUDr. Denisem Kašicynem, advokátem, se sídlem Kolínská 1722/16, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2015, č. j. OAM-403/ZA-ZA05-LE23-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 10. 2017, č. j. 4 Az 5/2016 - 35,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Městský soud v Praze shora označeným rozsudkem zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2015, č. j. OAM-403/ZA-ZA05-LE23-2015, v němž bylo rozhodnuto tak, že žalobci se neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Namítá, že důvodem podání jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany je především existence ozbrojeného konfliktu na Ukrajině a branná povinnost. Stěžovateli měla být již dvakrát doručena výzva k nastoupení vojenské služby. Stěžovatel je praktikující křesťan a účast ve válce je proti jeho svědomí, víře a přesvědčení. Městský soud při posouzení věci pochybil, jelikož vycházel z paušálních zpráv o zemi původu, aniž by posuzoval individuální postavení stěžovatele.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření navrhuje kasační stížnost odmítnout pro nepřijatelnost, popřípadě ji zamítnout.

[4] Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal podmínky pro řízení o kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“), přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[5] Před zahájením meritorního přezkumu věci se však Nejvyšší správní soud musel zabývat otázkou přijatelnosti kasační stížnosti. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud odmítne kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany pro nepřijatelnost, pokud tato stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[6] Vymezením institutu nepřijatelnosti a výkladem konceptu přesahu vlastních zájmů stěžovatele se Nejvyšší správní soud podrobně zabýval v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně, 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně, 4) v napadeném rozhodnutí krajského soudu bylo shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele. O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud: a) krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu, b) krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.

[7] V posuzovaném případě Nejvyšší správní soud shledal, že žádná z těchto podmínek nebyla naplněna, a kasační stížnost je proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelná.

[8] Předně je třeba konstatovat, že námitka týkající se ozbrojeného konfliktu na Ukrajině a povolání k nástupu vojenské služby je nepřípustná ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s., jelikož stěžovatel tuto námitku neuplatnil v řízení před městským soudem, ač tak učinit mohl. Z odůvodnění rozsudku městského soudu je potom patrné, že se soud zabýval individuální situací stěžovatele v rozsahu uplatněných žalobních námitek. Rozsudek městského soudu tedy v tomto ohledu nevykazuje žádné zásadní pochybení.

[9] Delší doba pobytu stěžovatele v České republice ani nekonkrétně tvrzené „potíže s policií“ v zemi původu či korupce existující tamtéž nepředstavují azylově relevantní důvody.

[10] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Nejvyšší správní soud proto nepřistoupil k meritornímu přezkumu kasační stížnosti a ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. ji odmítl pro nepřijatelnost.

[11] Jelikož kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2017

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu